

Пише:

Љиљана
Лаквић-Швракић

Сенџ Луис, август 2008.

У електронској пошти вест са Новог Зеланда: Пао је са тротинета своје унуке и сада има титанијумски кук.

Било би, можда, приличније да можемо да кажемо: Пао је са коња играјући поло по мокрој енглеској трави... Звучало би отменије, но другачије се сложило.

Вест је стигла некако баш у време приказивања филма "Indiana Jones IV". Дело прослављеног тандема Spielberg-Lucas. Crystal Skulls.

Ова подударност активира **ВРЕМЕПЛОВ**.

Тамо негде, почетком осамдесетих, на самом преласку златних у декадентне године Београда, гледали смо пиратску верзију "E.T.: The Extra-Terrestrial"-а (режија и продукција Spielberg-Lucas) у изнајмљеном стану младог пара лекара (сада житељи Новог Зеланда).

Док су сва наша деца спавала у нама су се будила деца те смо уживали чак и у тој верзији, без титлова. Слика је подрхтавала а звуци се претварали у гребање и дахтање.

Но то није значајно кварило ужитак и осећање да га нас неколицина присутних гледамо међу првима у Београду. Пре него што је стигао у биоскопе. Било је то и време ИГРОКА-ЗА. Један од омиљених био је "Стар Трек" ретроспективно. Цитирали смо или импровизовали дијалоге Captain Kirk-а, Dr.Spock-а, Mr. Sulu-а уз обавезно Scotty-јево "Aye, Aye Sir!". Измишљали смо чак и нове авантуре посаде "Enterprise"-а.

Успут деца су расла и већ знала да отпевају понеку строфу АЗРЕ и Цонија Штулића (Пољуби ме, равно у д.е), Боре Чорбе (Ти си крива због мог пива, немој срећо, немој данас) или Бајаге (Дајте ми шарене пилуле, пилуле за лилуле).

Онда је стигла америчка ДИ-НАСТИЈА. Ту је тек било материјала за забаву. Обичај је био да се састанемо у нечијем стану и гледамо текућу епизоду измишљајући на лицу места шта би било кад' би било. Варијације су биле бескрајне. Празнили смо се смехом до суза. Сви смо имали озбиљне професије, малу децу и мало пара. Смех је био лековита дрога. Бесплатна забава.

Летовали смо групно. На Брачу. И онда када нам деца заспе на крилима, по мрежастим љуљашкама или по пољским крветима ускакали смо у "Enterprise" или постајали карикатуре ликова "Династије". Осамдесете су већ биле поодмакле. Нове Године смо прослављали костимирани на неку задату тему.

Било нас је разних: из света науке, медицине, права, образовања, уметности и ... слободних уметности. Било нам је заједничко: одбијали смо да одрастемо.

Those were the days...

Полако смо почели да се расипамо. Неки су одлазили на усавршавања у иностранство. Па се враћали. Деца су нам пошла у школу. А ДЕЦА У НАМА СЕ ПРИТАЈИЛА...

" ДОКТОР ЦОНС "

Моји су другови БИСЕРИ РАСУТИ...

(Време садашње и време прошло оба су присутна у времену будућем, а време будуће садржано у времену прошлому - T.S. Eliot, месито рођења : Saint Louis, Missouri)

Деведесете су пребрзо стигле. Срели смо се на анти-ратним демонстрацијама пред Скупштином. Њих двоје су већ били послали ствари за Нови Зеланд. Ми смо размишљали о трећем одласку у Америку.

Напустили смо Београд једне ноћи са две тинејџерке и четири кофера. Војни хеликоптери (попут оних из филма ЛОВАЦ НА ЈЕЛЕНЕ) надлетали су даноноћно нашу

Indiana Jones

врачарску терасу у правцу Војне Болнице на Бањици. Радио-телевизија и штампа упорно су тврдили да Србија није у рату...

Били смо генерација рођена у држави која данас више не постоји. УСВОЈИЛИ СМО И ОСВОЈИЛИ НЕКЕ ДРУГЕ ДРЖАВЕ.

Нови је миленијум. Пред сусрет са Доктор Цонсом и госпођом, од узбуђења једва успевам да одржим час шпанског језика на Saint Louis University City High School.

Да ли је то било због Витеза од Манче и Санча Пансе, Federica Garcie Lorca и Pabla Nerude или можда ЧЕ-а, тек шпански сам уписала као други страни језик током студија филологије у Београду. Професор ми је био Аргентинац. Juan Octavio Prenz.

Са радом 2006-те у Београду купујем књигу "Звона за Ранкас" Manuela Scorze са поговором који је писао професор Prenz. А у оно време са радом сам се усуђивала да читам у оригиналу по неко поглавље Miguela Cervantes-а или Calderon-а De la Barce. Захвална професору Prenz-у.

La vida es sueno... читам студентима пар Calderon-ових стихова и мислим на сусрет са пријатељима са Новог Зеланда. Мислим - ЖИВОТ ЈЕ САН (а снови су само снови).

Пролазим дугачким ходником школе. Још је био дужи те вечери. На зидовима, са обе стране низови фотографија познатих ученика и професора. Tennessee Williams на почасном месту. Ми смо проживели CAMINO REAL, професоре Williams. И преживели. Седимо до дубоко у ноћ. Кога све нисмо поменули.

Кога смо све пробудили...

Доктор Цонс није нострифи-

ковао своју диплому радиолога. Из принципа. Он је већ био радиолог са дугогодишњим искуством. Дечачки тврдоглав. Син Крајишника и Далматинке. У Auckland-у је радио све и свашта. Његова животна сапутница је успут своју диплому одбранила и отворила клинику. Нашла му је привремени посао у некој амбуланти ван града. Пустара на крају света. Пацијенти ретки.

Али има ВАЛАБИЈА! И времена на претек...

Wallaby је мали кенгур. Веома диваљ. Побудио је интересовање Доктора Цонса. Једнога је скоро припитомио. Не баш...јер стигао је позив из Auckland-а.

Кућа им је на брду изнад Окландског Залива. Утонула у обиље зеленила. Од капије се спушта стрма асфалтна путања која излази на велику саобраћајницу. Данима већ овога пролећа Доктора Цонса интригира тротинет (типа scooter) којим тако често управља његова унука.

Неколико пута сам успела да га одговорим - пише потписница вести. Али, преварио ме. Гледам потпуно паралисана како жури низ стазу. Окука је. Зажмурим. Па отворим очи. Видим: скаче у страну и пада као џак. Тротинет наставаља и ломи жбуње.

Титанијум се ипак скупла и шири убеђује Доктор Цонс укућане. Најмање од свих метала, уверавају га. МА, ЛАЖУ ЕНГЛЕЗИ, мисли и мери дужину ноге ушрафљене у титанијумски кук. Четири пута дневно. За сваки случај.

Није се квалификовао за Дарвинову награду. Срећом. Ова награда додељује се, наиме, само онима који не срећним случајем, непромишљено себе избришу из људског генома.

Icarus би био међу првима. Само тада није још било Дарвина. Ни награде.

Нису је никада добили ни Indiana Jones ни James Bond као ни сви остали НЕУНИШТИВИ ДЕЧАЦИ.

Има их у тој генерацији који још изводе банци скокове или возе моторе.

БУДЕ ЛИ СЕ ТО У ЊИМА ОНА ДЕЦА ШТО НИКАДА НИСУ НИ ЗАСПАЛА...

Словенска антитеза.

Само су се притајила...

Докторе Цонс.

И будни сањају.

PORQUE TODA LA VIDA ES SUENO Y LOS SUENOS, SUENOS SON

♦

Solaway Travel

Solaway Travel 3819 Sunset Street, Burnaby, B.C. V5G 1T4
Tel: 604-430-6789 Toll Free: 1 877 430 6789 Fax: 604-430-2244

NAJPOVOLJNIJE CENE I NAJBOLJA USLUGA !

- Paket aranžmani
- Letovanja usred zime
- Karte prema svim destinacijama
- Osiguranja
- Rentanje auta

Za sve informacije zvat
Vesnu Heriban
Vesna@solawaytravel.com

604 430-6789